

A Kerstmis 2022

St Trudo

Homilie

Z en B,

Zijn jullie ooit al eens in Haringe geweest, een kleine deelgemeente van Poperinge. Je kunt er een prachtig oud kerkje bezoeken, met een gerenommeerd Van Peteghemorgel uit 1778.

Voor de kerk staat het merkwaardig zerkje van pater Joris Declercq die er van 1975 tot 1981 pastoor was, nadat hij 25 jaar missionaris was geweest in Burundi.

Pater Declercq was ook kunstenaar: beeldhouwer, schilder, dichter.

Zijn gedichten schreef hij in de streektaal van de westhoek onder de schuilnaam Djoos Uttendaele.

Zo had hij ook een gedichtje over kerstmis, dat later ook door Willem Vermandere op muziek werd gezet.

Het is ontroerend in zijn eenvoud.

Ik lees het jullie graag even voor.

Kestdag

't wos winter, de stroate wos mözig en nat.

*Zin schoe'n schier in 't woater verzoop'n,
sint Jozef gienk moeilik, en Maria, ze zat
up 't ezeltje. 't Wulde nie loop'n.*

*Maria, zei Jozef, en keek nor eur up
Maria, è litje passènsche,
kik, gunter wunt Wist'n, en boer D'hoane d'rup,
en dat zin nog sèmpel goe mensch'n.*

*Maria, ze lachte zo teër en zo fin,
up 't ezeltje, 't wulde niet loop'n.
Kom, hier stoat 'r è scheure, hier moet'n me zin.
De deure stoend woagewied oop'n.*

*En doar in de koede, up è boengeltje strooi
zat Maria, neur kind in neur èrmes.
't Wos Jezus, neur zeune. Ze duukt'em met hooi.
En 't ezeltje oasemde 't wèrme.*

Pater Declercq was een echte dichter, want hij wist de essentie van zijn boodschap op kernachtige wijze duidelijk te maken.

Wat kerstmis ten diepste betekent, drukte hij hier uit in dat simpele zinnetje: *de deure stoend woagewied open*.

Daarom hebben we het ook als thema genomen van deze kerstviering: de deur stond wagenwijd open.

De boodschap van Kerstmis, van de geboorte van Jezus van Nazareth, is immers niet dat wij, mensen, naar God moeten gaan, maar dat God zelf naar ons toekomt. Van ons wordt alleen verwacht dat we voor hem opendoen, dat we hem in ons leven toelaten.

Daarom hebben we het kerstverhaal met de kinderen willen vertellen met de os als centrale figuur in de kerststal.

Hij had niet veel, maar wat hij had, was wel van hem: het was 'zijn' stal, het was 'zijn' voederbak, het was 'zijn' stro.

Maar hij heeft het niet voor zichzelf gehouden. Hij heeft zijn territorium gedeeld. Hij sloot zich niet af, maar zette zijn deur open, wagenwijd open.

En zo is God naar de mensen gekomen.

Ook als wij, Z en B, onze deur wagenwijd openzetten zal hij komen.

Hoe zal hij eruit zien? Dat weten we niet vooraf. Hij kan vele gedaanten aannemen.

Misschien is hij een mens op de vlucht, of iemand die eenzaam is, of iemand die geholpen wil worden, of iemand die troost nodig heeft, of gewoon je buur.

Misschien is hij iemand voor wie de straat zijn thuis is, een dakloze.

Dinsdagavond heeft Siska Schoeters in het programma 'Durf te vragen' een aantal daklozen hun verhaal laten doen.

En op het einde stelde ze de vraag: Hoe ga ik er best mee om als ik morgen een dakloze tegenkom?

De antwoorden waren verrassend simpel:

- Geef gewoon een goeiendag, of een glimlach. Meer moet dat niet zijn.
- Stel je de vraag of je een dakloze tegenkomt, of een mens? Daar gaat het om.
- Als je me vraagt: 'Wat heb je liever: dat ik enkele centen in je potje stop, of dat ik even naast je kom zitten? Dan zeg ik: laat je geld maar in je zakken zitten, en kom naast mij, want dan heb ik tenminste het gevoel dat ik nog besta.'

Het is dus niet erg moeilijk om je deur open te stellen, en God bij je te gast te laten zijn.

Laat je gewoon raken door het verhaal van een andere mens, geef hem eventjes iets van je tijd en je aandacht. lach hem even toe, ga eventjes naast hem zitten.

Dat zal voor hem als de hemel zijn, de zevende hemel.

Dan zal hij van je weggaan, zeggend: Goddank dat ik je ontmoet heb.

Ik kan weer een beetje verder.

En zal dat ook voor onszelf geen warm moment zijn?

Zal bij ons beiden dan niet klinken: Eer aan God in den hoge, en vrede op aarde aan alle mensen van goede wil?